

Обърналъ се дърводѣлецътъ къмъ царя и го запиталъ:

— Ами какъ ще отида на небето?

— Попитай живописеца, — отвърналъ Бюкюни Тедкегчи.

Обърналъ се Ананда дърводѣлецътъ къмъ живописеца и оня му казалъ:

— Ще те заградятъ съ сухи дърва, а дървата ще залѣятъ съ масло и ще ги запалятъ; ще се извие черенъ димъ и отъ дима ще изкочи черенъ жребецъ; ще яхнешъ ти черния жребецъ и ще отлетишъ на небето. Ала, преди това, не забравяй да си вържешъ на шията всички сѣчива, че ще ти трѣбватъ.

— Добре, — отвърналъ дърводѣлецътъ. — Азъ имамъ широка ливада, та щомъ дойде време за пжтуване, ще тръгна отъ тамъ за небето.

Съгласилъ се царътъ съ желанието на дърводѣлеца и оня обещалъ да потегли на пжтъ следъ седемъ деня.

Като се върналъ въ кжщи, Ананда дърводѣлецътъ казалъ на жена си:

— Ананда живописецътъ иска да ме прати на оня свѣтъ. Ама и азъ измислихъ, какъ да го надхитря.

Дърводѣлецътъ подкопалъ земята подъ кжщата си и направилъ подземие чакъ до сръдатана ливадата. Тамъ той затворилъ изхода съ голѣма плоча.

Минали се седемътъ деня и царъ Бюкюни Тедкегчи възвестилъ на всички:

— Днесъ Ананда дърводѣлецътъ ще

отпжтува при покойния царъ на небето. Нека всички мои подданици донесатъ по малко дърва и по чашка масло.

Волята на царя била изпълнена.

Изправили дърводѣлеца сръдъ ливадата ведно съ сѣчивата му, натрупали наоколо му дърва, запалили голѣмъ огънъ и засвирили на разни свиралѣ.

Тогавъ Ананда дърводѣлецътъ дигналъ плочата, мушналъ се въ дупката на подземието и се върналъ у дома си.

А въ сжщото време живописецътъ сочилъ съ ржка къмъ небето и викалъ:

— Гледайте, Ананда лети въ небесата на черенъ жребецъ!

Прелетни птици